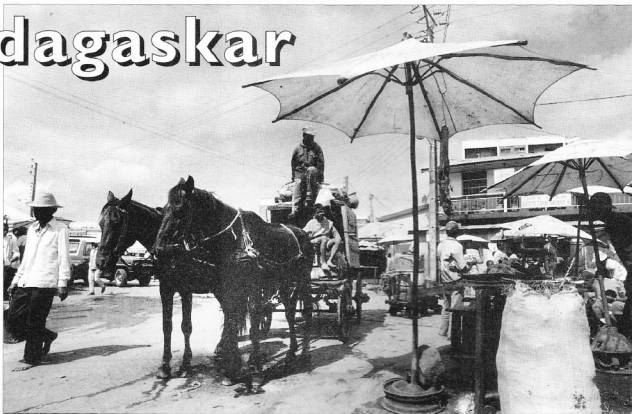

Madagaskar

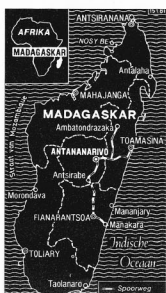
In de arme wijken van de hoofdstad doen caleches - arm-tierige koetsjes - dienst als openbaar vervoer.

Smeltkroes.

Die term wordt heel wat landen toegedicht. Maar dit Afrikaanse eiland in de Indische Oceaan heeft in dat opzicht wel een opmerkelijke staat van dienst. De huidige bewoners stammen voor een belangrijk deel af van migranten die er duizend jaar geleden voet aan wal zetten. Zij kwamen uit de archipel die nu bestaat uit Indonesië en Maleisië. Afrikanen, Arabieren en later Indiërs kruidden de potpourri op eigen wijze. Vandaag bevat de cultuur evenveel Aziatische als Afrikaanse elementen.

Zelden richten de media hun spots op dit vierde grootste eiland van de wereld. Toch is het uitermate boeiend. Als smaakmaker verkennen we het heel even via de beelden van Bart Eijenhuijsen.

Le Zoma, de grote zaterdagmarkt van de hoofdstad Antananarivo.

DE WERELD MORGEN februari '97

Beeldig

Samenstelling: Dirk Peeters

Sorteerwerk in de koffiëcoöperatie, Manankara.

Toch is niet alles er fraai en pittoresk. Straatkinderen in Antananarivo.

De pousse-pousse, een verwant van de Aziatische riksja, in het stadje Antsirabe.

DE WERELD MORGEN februari '97

Namibia

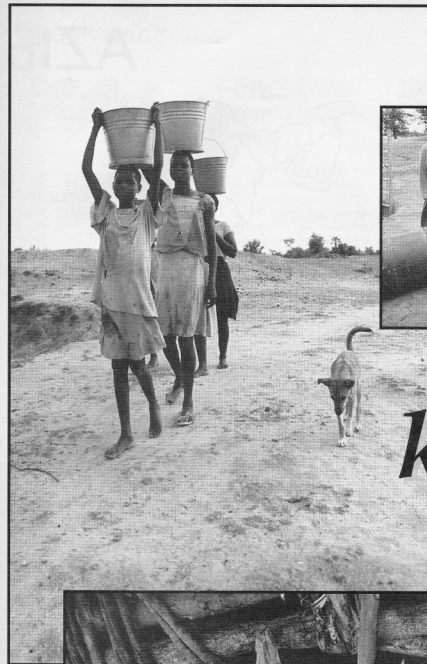
Het is alweer ruim vijf jaar geleden dat Afrika's laatste kolonie onafhankelijk werd. Sindsdien is Namibia van de tv-schermen verdwenen. Veel smeugig nieuws valt er ook niet te rapen in dit enorme woestijnland met z'n anderhalf miljoen inwoners. Het wordt op een 'no-nonsense' wijze bestuurd, zowel politiek als economisch. En dat is maar goed ook. Want riant zijn de vooruitzichten niet. Namibia dankt zijn uiteindelijke onafhankelijkheid ten dele aan Zuid-Afrika's besef dat de ogen van de soep waren in de diamantwinning. Ook vandaag is deze sektor nog 's lands voornaamste inkomstenbron, al hebben de bestaande mijnen nog slechts een levensduur van tien jaar. Toerisme, visvangst en verwerkte industrie moeten voor de nodige diversifiëring zorgen, maar economische groei zit er voor het land niet echt in. Toch werden er suksesjes geboekt inzake de 'levenskwaliteit'. Zo werd geïnvesteerd in gezondheidszorg en onderwijs. En - slowly, slowly - maakt de regering werk van haar belofte om de armoede terug te dringen en de kloof tussen arm en rijk te versmallen.

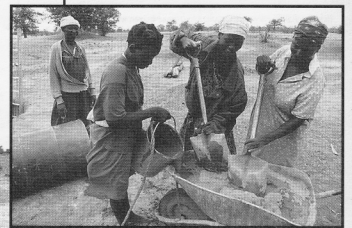
Trendy stedelingen in het centrum van de hoofdstad Windhoek.

in de

Herero-vrouwen in traditionele kledij wachten op de bus, provincie Omaruru.

Water halen in Ovambo-land. De voorbije jaren leed de landbouw sterk onder de droogte.

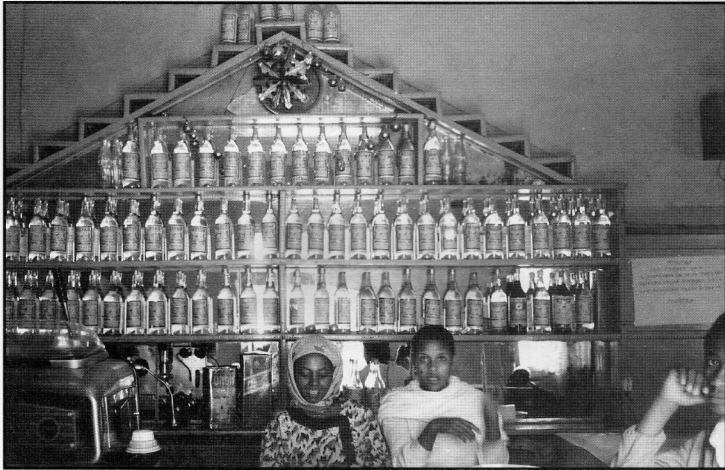
Vrouwen maken cement voor een waterput.

kering

Foto's: Bart Eijgenhuijsen

Little brothers are watching...

Een bar in Wollo, Ethiopië. De giflessen zijn gevuld met water en de expresso-machine doet het niet meer. Maar het levert wel een fraai plaatje op.

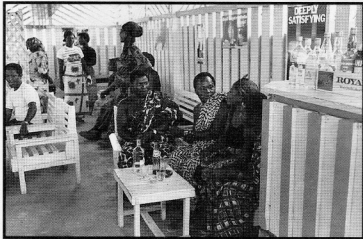
Eethuisje in een tempelcomplex in Sichuan, China.

Op café

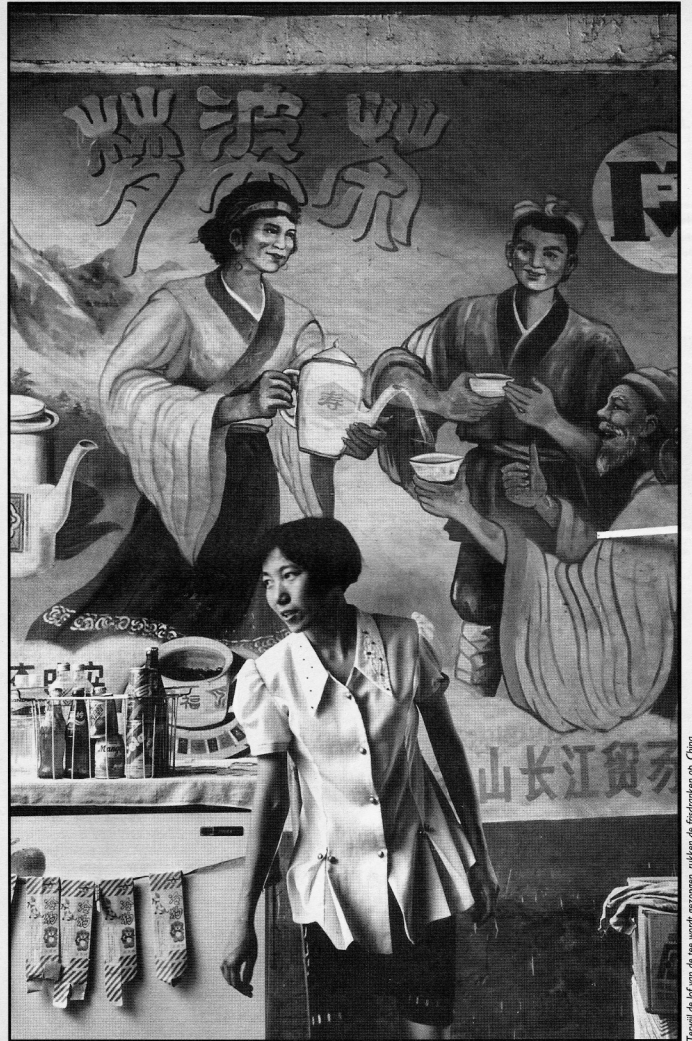
In dit blad liepen ze nog nooit in de kijker. Maar net als bij ons zijn de drankgelegenheden in het zuidelijk halfrond een belangrijk element in het sociale leven.

Bart Eijgenhuijsen schoot op zijn recente reizen enkele opmerkelijke beelden bij elkaar. Niets houdt ons dus nog tegen om de horeca-sektor te geven wat hem toekomt. Gezondheid!

Een bar in het vissersplaatsje Apam in Ghana. Is het de gin die 'deeply satisfying' is?

Wefeld maart '95

Wefeld maart '95

Ten tijde de IJF van de tee wordt gezongen, raken de fransieren op. China.

Cambodja

Phnom Penh twintig jaar later

Foto's: Bart Eijgenhuijsen

2

Twintig jaar geleden, op 15 april 1975, marcheerden Pol Pot en zijn Rode Khmer de Cambodjaanse hoofdstad binnen. Zij begonnen onmiddellijk aan de uitbouw van wat zij 'Demokratisch Kampuchea' noemden. Iedereen moest de boer op. Phnom Penh werd leeggehaald. Het verhaal van de holocaust is gekend. Minstens 1,2 miljoen mensen werden vermoord.

In 1979 greep Vietnam in. Anno nu is het nog steeds niet overal peis en vree in het land, maar de schermutselingen met de resterende Rode Khmer beperken zich tot het grensgebied met Thailand. Sinds de verkiezingen van 1993 kan het land zich koesteren aan een democratisch imago en Phnom Penh ... geniet met volle teugen van het herwonnen kapitalisme.

wereld april '95

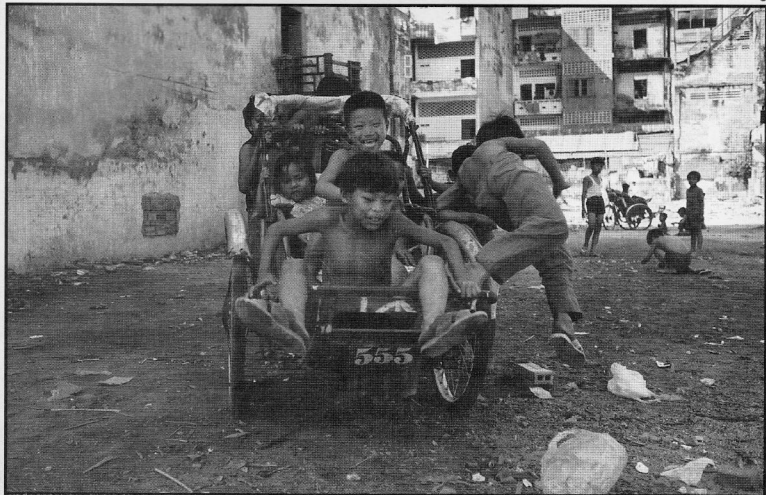

4

5

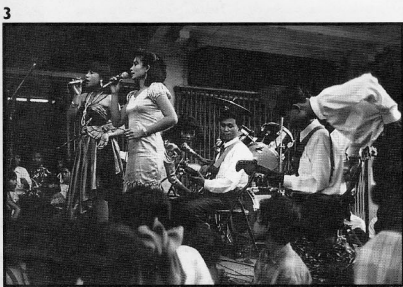
1. Juwelierszaak in de Marché Central.
2. De hogepriester van de pagode van Kampong Thom houdt de verschrikkingen van het verleden levend.
3. Poporkest brengt 'The Rivers of Babylon' ten gehore op een huwelijksfeest.
4. De benzineslikkers zijn 'back in town'.
5. Cambodjaanse versie van het Gouden Kalf? Excessen van een varkensvriend? Toch niet. Gewoon kleinschalig slachthuistransport.
6. Spelende kinderen alom. Vanaf 1980 kende het land een echte babyboom.

6

wereld april '95

23

3

22

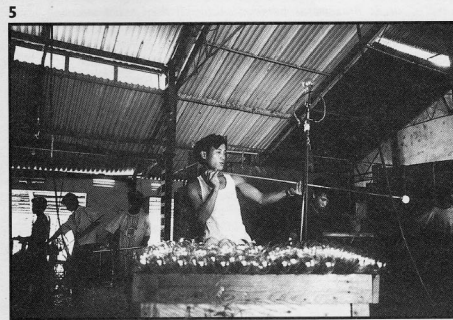
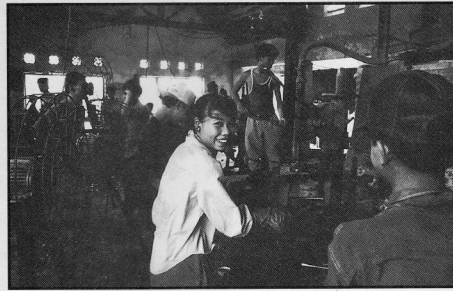
Tijgerwelp in beeld

Dit jaar viert Vietnam 20 jaar eenmaking. Sinds 30 april 1975 is er niet alleen heel wat water door de Mekong gestroomd, ook de Vietnamese samenleving moest verschillende waterjes doorzwemmen.

Ruim 10 jaar werd aan de maatschappij gesleuteld volgens het ideologische boekje. Toen echter pijnlijk duidelijk werd dat centrale planning slechts tot economische stilstand leidde, brak stilaan de doctrinaire dooi door, de doi moi. Vanaf 1990 werd de markteconomie volledig omarmd en raakte Vietnam, na de terugtrekking uit Cambodja, het stigma van internationale paniek kwijt. De implosie van de Sovjetunie vormde nog slechts een extra stoot richting ASEAN-landen.

Vandaag vaart Vietnam volop mee in de vaart van de jonge en dynamische Zuidaziatische volken. Het is 'the place to be' voor alerte businesslui én voor trendy toeristen.

1. In het provinciale Danang is de traditionele 'Ao Dai' nog niet uit het straatbeeld verdwenen.
2. In vrolijke tinten werfelt de jeugd van Hanoi voorbij het mausoleum van Ho Chi Minh, de Vader des Vaderlands.
3. Hanoi. Het kruim van de westerse konsumptie maatschappij in een uitpuilende winkel.
4. Emancipatie op de fabrieksvloer.
5. Lampenblazer in actie. Al is Vietnam een economische-Tijger-inwording, toch is het industriële patrimonium soms nog opvallend artisaanaal.
6. Tien jaar geleden heerste er een groot tekort aan basisvoedsel. Vandaag wordt er massaal rijst uitgevoerd.

Foto's: Bart Eijgenhuijsen
Samenstelling: Dirk Peeters